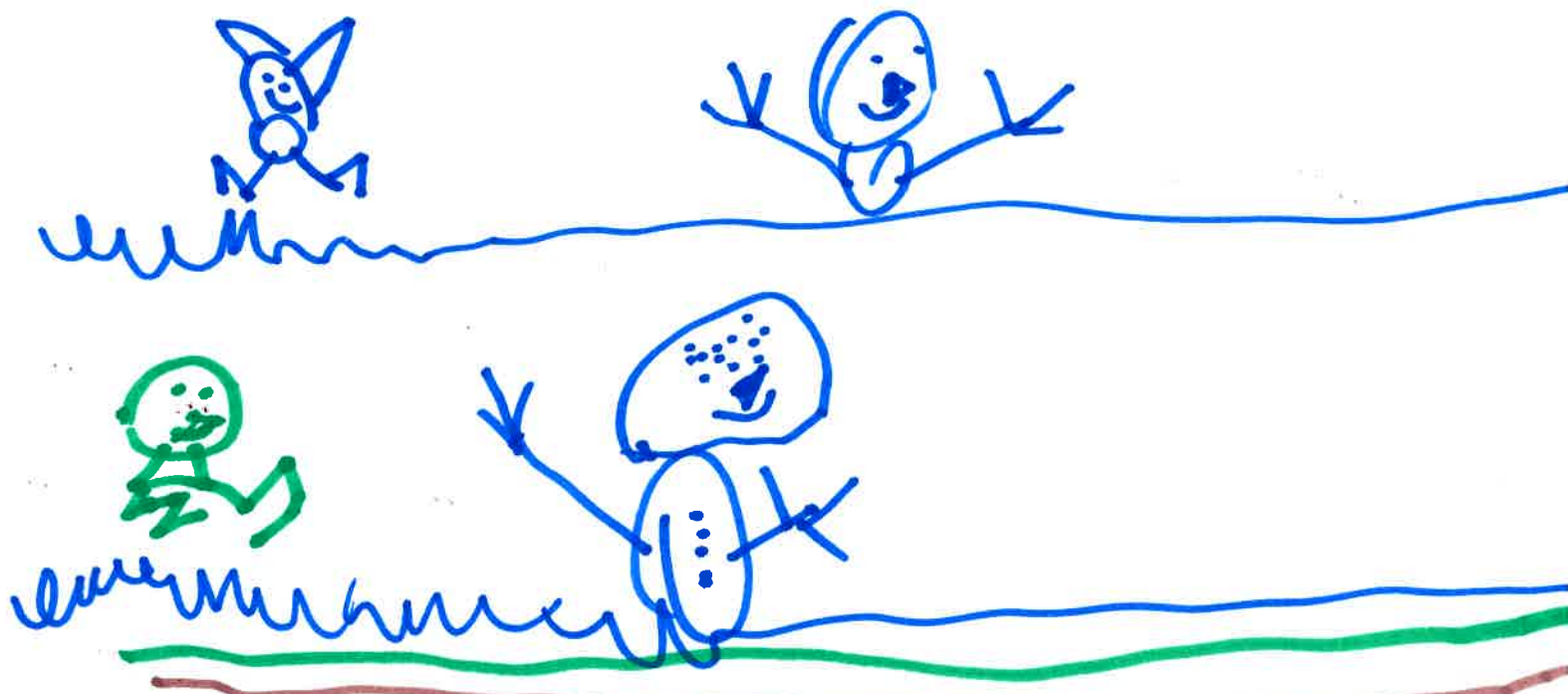
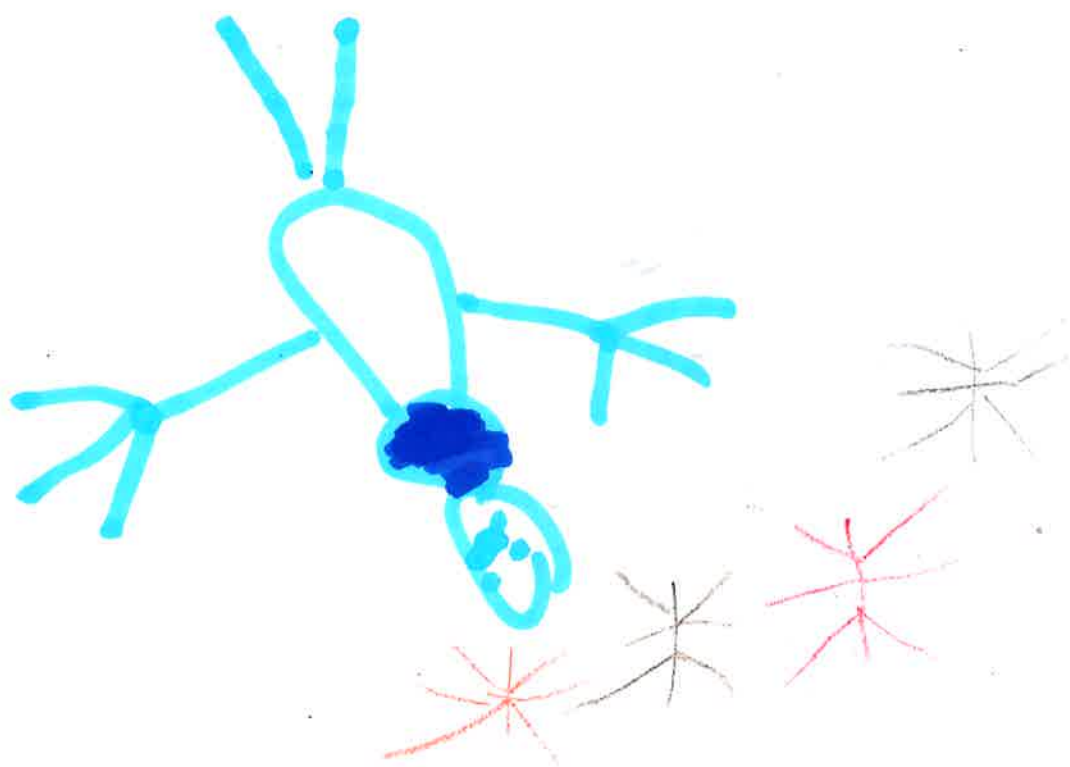

ΠΕΣ ΜΟΥ ΠΩΣ ΝΑ ΝΙΚΗΣΩ ΤΟ ΚΡΥΟ;

(ΤΗΞΗ - ΠΗΞΗ)

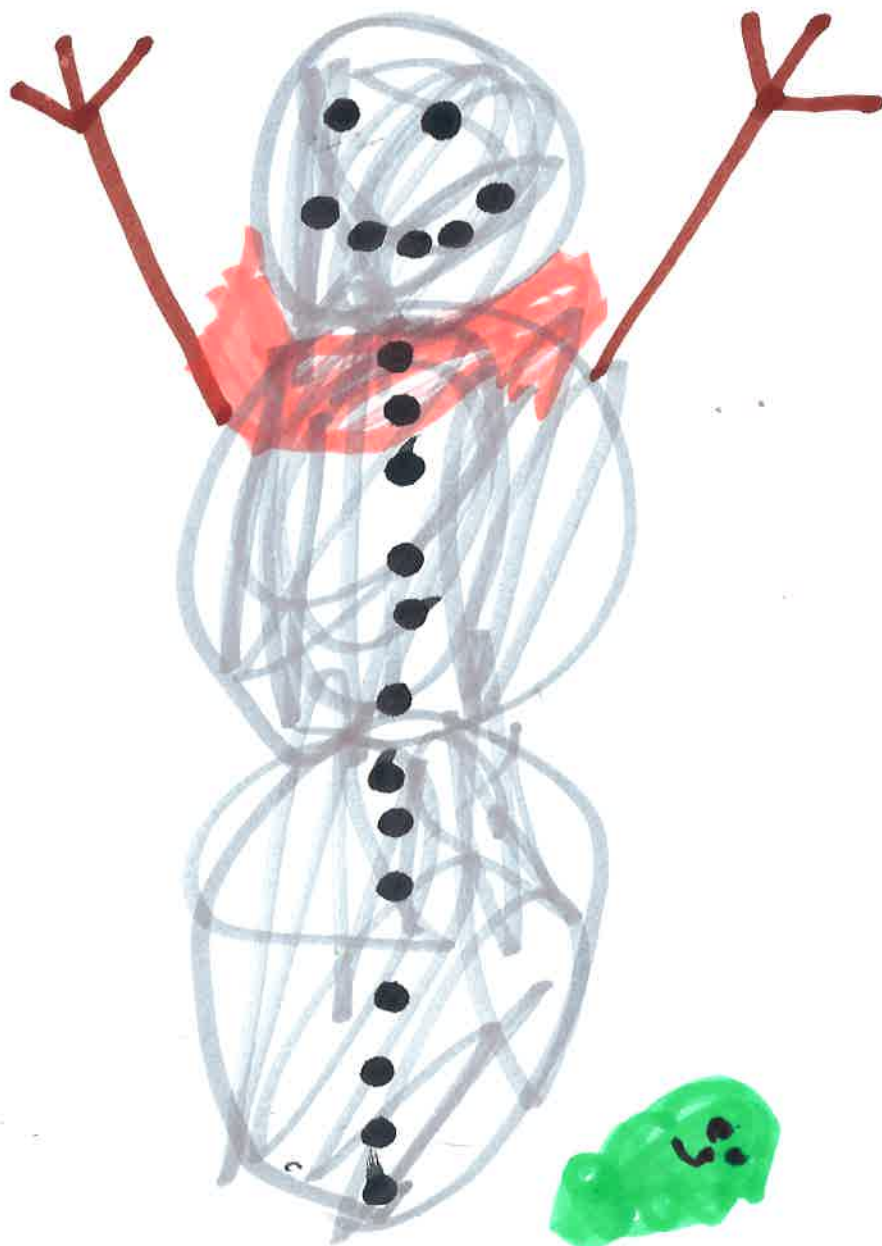

Ο μικρούλης χιονάνθρωπος με την ξύλινη πίπα και το μουλιασμένο από το χιόνι σκουφί,
μέρες τώρα πάγωνε στη μέση του αγρού. Τουρτούριζε από το κρύο και δεν ήξερε τι να
κάνει.

Δρόμο παίρνει δρόμο αφήνει....

Φτάνει στην άκρη ενός παγωμένου θάλατος. Βλέπει ένα βάτραχο τυλιγμένο με το τεράστιο κασκόλ του.

- Αρχοντικέ μου βάτραχε, πες μου σε παρακαλώ πως να νικήσω το κρύο;
- Να κάνεις πατινάζ γλιστρώντας στον πάγο καλέ μου φίλε. Κοίταξέ με, όπως κάνω κι εγώ.
- Αμφιβάλλω αν θα πετύχει πράσινέ μου βάτραχε. Ευχαριστώ για την ιδέα σου, θα το σκεφτώ...

Ένα πρωινό λοιπόν, αποφάσισε να πάει βόλτα στην εξοχή και να ανακαλύψει πώς να νικήσει το κρύο.

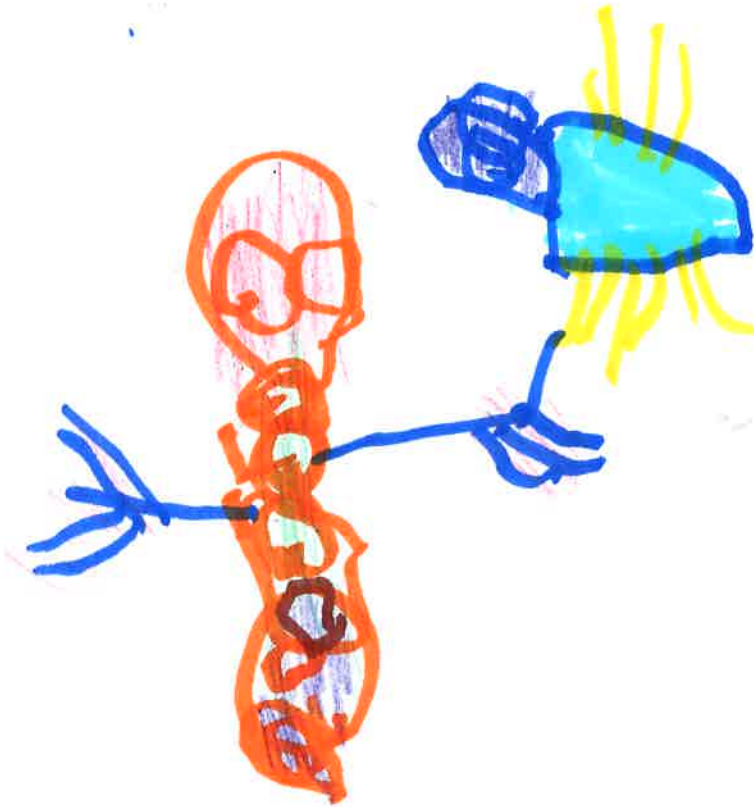
Δρόμο παίρνει, δρόμο αφήνει...

Φτάνει στην άκρη του δάσους. Βλέπει ένα παρδαλό πουλί να κάθεται σε ένα γυμνό παγωμένο κλαδί.

- Όμορφό μου πουλί, πες μου σε παρακαλώ, πώς να νικήσω το κρύο;

- Να σφυρίζεις καλέ μου φίλε. Να σφυρίζεις συνέχεια όπως σφυρίζω κι εγώ.

- Πολύ αστεία η ιδέα σου καλό μου πουλί. Στ' αλήθεια πολύ αστεία. Ευχαριστώ πάντως, θα το σκεφτώ.

Δρόμο παίρνει, δρόμο αφήνει...

Φτάνει σε ένα παγωμένο λιθάδι. Βλέπει ένα βιαστικό λαγό που έσκαθε για να φτιάξει τη φωλιά του.

- Κύριε λαγέ, πες μου σε παρακαλώ πως να νικήσω το κρύο;

- Να σκάβεις καλέ μου φίλε, να σκάβεις για να να ζεσταθείς.

-Οπωσδήποτε με κοροϊδεύουν, είτε ο μικρός χιονάνθρωπος....και κρυώνω τόσο πολύ.

Ο μικρός χιονάνθρωπος νιώθει πολύ μπερδεμένος. Προχωρά λίγο πιο κάτω. Το σκέφτεται, το ξανασκέφτεται, και αποφασίζει να δοκιμάσει... Σφυρίζει, γλιστρά στον πάγο, κάνει σωρούς από χώμα... και πέφτει ξερός από την κούραση. Απογοητευμένος και κρυωμένος, ο μικρός μας χιονάνθρωπος παίρνει ξανά το δρόμο του. Έχει πια νυχτώσει. Και τότε, μακριά, στο βάθος του δάσους, βλέπει μια καλύβα με φως.

Γλησιάζει, ανοίγει την πόρτα και προχωρά προς τη δυνατή φωτιά που καίει στο τζάκι.

- Επιτέλους ζέστη, λέει και νιώθει να ιδρώνει. Χοντρές σταγόνες νερού άρχισαν να κυλούν στο πρόσωπό του και στο σώμα του. Αισθάνεται τόσο ωραία, που αποκοιμιάται στην παλυθρόνα, χωρίς να καταλάβει ότι αλλάζει το σχήμα του και γίνεται όλο και μικρότερος...

- ΠΡΟΣΟΧΗΗΗΗΗΗΗ!!!!!! Λιώνεις! φωνάζουν δυνατά το πουλί, ο βάτραχος και ο λαγός. Δεν θα μείνει τίποτα από σένα. Μόνο η πίπα και το σκουφί σου θα μείνουν.

Όμως ο μικρός χιονάνθρωπος δεν ακούει πια τίποτα. Έχει τόσο πολύ λιώσει, που κανείς δεν καταλαβαίνει πώς ήταν πριν.

- Ίσως είναι πολύ αργά...λέει ο βάτραχος και κλαίει.

Ξαφνικά, ο μικρός χιονάνθρωπος κούνησε λίγο ό,τι είχε απομείνει από το ένα του χέρι. Τότε ο βάτραχος, το πουλί και ο λαγός τον αρπάζουν και τον θγάζουν έξω από την καλύβα. Μαζεύουν γρήγορα γρήγορα χιόνι, το στρώνουν στο κεφάλι του και τον κάνουν χοντρό όπως πριν. Υστερα γεμίζουν την κοιλιά του και την κάνουν αλοστρόγγυλη όπως πριν.

Τότε, ο μικρός χιονάνθρωπος ξυπνά και...θαύμα! Δεν κρυώνει πια.

Οι μικροί του φίλοι είναι εκεί, χαρούμενοι που τον ζωντάνεψαν. Χοροπηδάνε γύρω του και τον κοιτάζουν με θαυμασμό.

Κι ο μικρός μας χιονάνθρωπος τους κοιτάζει και καταλαβαίνει ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη ζεστασιά από τη ζεστασιά της φιλίας...

